

saavel som den tidligere og den nuværende Direktør er af den Mening, at med Stats-tilskuddet følger ogsaa en Forpligtelse for Teatret til at udføre et godt og nyttigt Kulturarbejde ved at opføre klassiske Stykker, i hvilke der virkelig præsteres god og lodig Skuespilkunst. Aarhus Teater har gennem mange Aar været en Uddannelsesanstalt for unge Kunstere og har ogsaa haft Held til at uddanne en Del gode Skuespillere og Skuespillerinder, men naar disse endelig er kommet saa vidt, at de kan staa paa egne Ben, rejser de til København og forsøger deres Lykke der. Det er en af de Vanskeligheder, Aarhus Teater har at kæmpe med, at København trækker de bedste Kræfter til sig. Det forbavsende mig ikke særligt at høre de Udtalelser, det ærede Medlem fra Skern (Ovesen) forleden Dag fremsatte om Aarhus Teater; han hører vistnok til de ærede Medlemmer, som man aldrig ser i det kongelige Teater — hvortil vi dog har let Adgang —, som altsaa ikke interesserer sig for god Skuespilkunst. Men naar det ærede Medlem udtalte, at der var foretaget et Skifte af den højtærede Kultusminister, idet der i Stedet for Bevillinger til Kirker var optaget Bevillinger til Teatre, er han lidt ved Siden af, thi Forholdet er det, at medens alle Kirkesamfund, som staa udenfor Folkekirken, maa afholde deres Udgifter selv, er de Penge, som opføres til Kirker, en stor Konto for Staten. Jeg skal kun nævne nogle enkelte af disse Bevillinger. Der foreslaas saaledes til Lønninger af Bisper og Præster m. m. bevilget 181,712 Kr., til Kirker og Kirkers Drift 94,880 Kr., til Tilskud til de danske Menigheder i Udlandet 14,700 Kr. og til forskellige andre Udgifter 20,119 Kr. 80 Ø., i alt 311,411 Kr. 80 Ø. Jeg synes derfor ikke, det kan siges, at Kirkerne er blevet forurettet. Det naturligste vilde formentlig være, at de forskellige Kirkesamfund selv affholdt de Udgifter, som er forbundne med Kirkernes Drift, i Stedet for at Folkekirken har det store Fortrin, at der gives den et stort aarligt Tilskud. Jeg vil meget varmt anbefale det af den højtærede Minister stillede Forslag, at Aarhus Teater faar disse 10,000 Kr., som det i saa høj Grad trænger til.

Endelig vil jeg bringe den højtærede Justitsminister en Tak, fordi der atter i Aar er opført 700 Kr. som Tilskud til Aarhus Vandkuranstalt. Forhaabentlig er denne Post dermed gledet ind som fast Post paa Finansloven, som den var før Sparekommissionens Tid. Sparekommis-

sionen har sikkert begaaet en Fejl ved at stryge denne Bevilling, thi neppe nogen Sum af de paa Finansloven opførte gør større Gavn end netop disse 700 Kr. Mange fattige trængende har faaet Gavn af denne Bevilling, idet de har faaet gratis Kur paa Vandkuranstalten, og mange, der er blevet anset for uheldbredelige, er blevet helbredet. Jeg behøver neppe at anbefale dette Forslag til det høje Ting, thi jeg antager, alle er enige om, at en saadan Bevilling ikke bør stryges.

Hans Nielsen (Skanderborg Amts 1ste Valgkreds): Ved første Behandling af Finansloven i Fjor opstod der en Strid mellem den højtærede Finansminister og mig vedrørende det danske Petroleumsselskab. Jeg maa sige, at disse Forhold kunde i høj Grad friste mig til at fortsætte denne Debat i Aar. Imidlertid har jo andre Forhold bevirket, at den højtærede Finansminister og jeg ikke kan siges at have synderlig Raad til i Øjeblikket at strides. Jeg skal derfor ikke komme synderligt ind paa dette Spørgsmaal, selv om jeg vil benytte Lejligheden til at sige, at jeg fuldt og helt mener, at hvad jeg udtalte i Fjor, var rigtigt. Jeg siger dette for at faa Lejlighed til overfor den højtærede Landbrugsminister at gøre opmærksom paa, at da Dansk Fiskeriforening holdt Generalforsamling i Sommer, benyttede Formanden Lejligheden til at meddele Generalforsamlingen, at Foreningen havde indsendt et Andragende til Ministeren om Nedsættelse af en Kommission vedrørende Fiskernes Forsyning med Petroleum, men maatte beklage, at den højtærede Landbrugsminister ikke havde svaret paa dette Andragende.

Imidlertid skal jeg ikke rippe op i disse Stridigheder fra i Fjor. Jeg har saa meget mindre Grund til det, som jeg vil udtale min Glæde over, at den nuværende Regering har gennemført en Lov, som jeg sætter ualmindelig højt, nemlig Loven om Regulering af Priserne paa Varer og Livsfornødenheder. Det er en Lov, der glæder mig som Socialdemokrat, og med Hensyn til hvilken jeg gør mig Forhaabninger om, at den vil komme til at betyde meget i Fremtidens Strid mellem de politiske Partier her i Danmark. Det er i det hele taget en Lov, der efter min Mening kan blive af meget stor Betydning, for saa vidt den administreres helt og fuldt i den Aand, hvori den er skrevet. I den Anledning vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger, allerførst til den højtærede Indenrigsminister. Jeg er